

## گمگشتگی ایرانی در لابه لای بناهای مدارس دوره صفویه

مهزاد حسینی یار<sup>۱\*</sup>، محمد مهدی سروش<sup>۲</sup>

۱- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران [Mahzad.hosseiniyar@gmail.com](mailto:Mahzad.hosseiniyar@gmail.com)

۲- استادیار، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران [goodarzysoroush@gmail.com](mailto:goodarzysoroush@gmail.com)

### چکیده

امروزه با وجود پیشرفت‌هایی که در کالبد مدارس اتفاق افتاده است، به نظر می‌آید در گذشته مدارس سنتی ایرانی شامل ویژگی‌هایی بودند که بر کارآمدی آن‌ها می‌افزود. تا قبل از حکومت سلسله قاجار بر ایران و به خصوص در دوران صفویه، مدارس براساس الگوهای سنتی و باتوجه به روش‌های آموزشی بومی طراحی می‌گشتند، حال آنکه در عصر حاضر، مدارس با الگوبرداری از غرب و بدون توجه به برنامه‌های مناسب آموزشی و وجود فضاهای موردنیاز آن ساخته می‌شوند. در این مقاله سعی شده تا با بررسی مدارس دوران صفویه، برخی از این خصوصیات را که مدارس فعلی فاقد آن هستند، استخراج نموده و به عنوان الگوهایی برای ساخت مدارس بومی امروزی استفاده نمود. روش تحقیق در این مقاله توصیفی-تحلیلی است و اطلاعات به دست آمده با مطالعه کتاب‌ها، مقالات و منابع معتبر جمع‌آوری گشته است. در پایان، ویژگی‌های نام برده به الگوهایی برای استفاده ی معماران و طراحان در ساخت مدارس آینده تبدیل گشته تا با بهره‌گیری از آن‌ها شاهد پیشرفت در طراحی محیط‌های آموزشی کشور عزیزمان باشیم.

**واژه‌های کلیدی:** مدارس سنتی ایرانی، معماری ایرانی، معماری اسلامی مدارس.